

San Francisco - Zícha, Vojta

- A D A
1. Tak se tak nějak sám světem potloukám,
D C#mi
nemůžu říct, že někdy dlouhou chvíli mám,
D A F#mi
do San Francisca spěchám, hrozně daleko to mám,
D
někdy přemejšlím jestli dojdu,
E
ale nikdy nejsem tak docela sám a sám.
2. Vzpomínám jak doma slunce zapadá,
vzpomínám jak to mraveniště lidí vypadá,
a když nedojdu po svejch tak k ní se třeba dám,
jen abych uviděl ještě tohle město,
pochybuju o tom ale silně sám.
3. Prvnímu hostinskému ve Frisku dolar dám,
jen tak aby pochopil, že konečně jsem došel k nám,
pak dám si nalejt sklínku až do rána budu hrát
a taky vyprávět jak jsem prošel svět
a jak se stejně člověk domů vrací rád.
4. Z dlouhý cesty na patách pucejř mám
vždyť já chci pořád ještě dojít k nám
teď v dáli vidím světla, je to San Francisca zář
už abych dorazil a pozdravil
svýho města, hou,
toho svýho města známou tvář.